

Θερινό Τμήμα Ανοιχτού Πανεπιστημίου το περιοδικό του Ιατρικού Συλλόγου

Τα «Ιατρικά Θέματα» έκαναν το άλμα. Με την καθοριστική συμβολή του συναδέλφου-γιατρού Κλεάνθη Βαλαρούτσου και, φυσικά, όλων των συντελεστών της έκδοσης, έγιναν περιοδικό της κοινωνίας κι όχι μόνο της ιατρικής οικογένειας. Από το εξώφυλλο η αλλαγή και το ... άνοιγμα. Δεσπόζει ο πίνακας του Γιάννη Τσαρούχη «Ερωτικό τουριστικό ζευγάρι». Η είσοδος στην εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ύλη του τεύχους (Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2004), γίνεται με τη συνέντευξη του Έλληνα καθηγητή Ιωάννη Λογοθέτη που διέπρεψε στις Ηνωμένες Πολιτείες, έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Μινεσότα, του εδόθη αμερικανική υπηκοότητα, αλλά η νοσταλγία για την πατρίδα τον έφερε πίσω... Η συνέντευξη δόθηκε στον Κλ. Βαλαρούτσο και στεγάστηκε κάτω από τον τίτλο (που αποτελεί τίτλο τιμής για την Ιατρική): «Πάνω απ' όλα ν' αγαπήσεις τον άρρωστο». Συγκλονίζει η κατάθεση ψυχής του γέροντα ... (με τη θρησκευτική σημασία) Ιωάννη Λογοθέτη. Σε πολύ καλή στιγμή και ο γνωστότερος (μετά τον ... Γιάννη Κυριακίδη) πανεπιστημιακός Γιώργος Πιπερόπουλος, ο οποίος γράφει για τη μοναξιά του Νεοέλληνα. Καλά κάνει και χωρίζει τις εποχές, γιατί «Νεοέλληνες» είναι όσοι έχασαν τον δρόμο τους... Για τις «χήρες και τα ορφανά» του συστήματος υγείας μας, γράφει ο πνευμονολόγος Αντώνης Παπαγιάννης, ο οποίος δεν σκέφτεται το κράτος και το κόστος, αλλά τον άρρωστο και αποδεικνύει ότι οι πολίτες έχουν καλύτερη πνευματική υγεία από το ... ΑΜΕΑ κράτος. Τη σκυτάλη παίρνει ο καθηγητής Αντώνιος Σαλμανίδης, ο οποίος γράφει για την υπογεννητικότητα, ένα τόσο εκρηκτικό ζήτημα, που ούτε τεχνουργός το προσεγγίζει. Ένα μόνο από τα στοιχεία της

εργασίας του κ. Σαλμανίδη αρκεί για να αντιληφθούμε που φθάσαμε και που οδηγούμαστε: «Η Ελλάδα το 1931 με πληθυσμό 6.500.000 είχε 200.000 γεννήσεις ετησίως. Μετά 60 χρόνια, το 1991 με πληθυσμό 10.000.000 οι γεννήσεις ελαττώθηκαν στον απαράδεκτο αριθμό των 98.000 ετησίως»... Ακολουθούν πέντε ενδιαφέροντα ιατρικά καθαρώς θέματα, η αναφορά σε επίκαιρα θέματα, τα χρονογραφήματα, η αποκλειστικότητα, που αποδεικνύει, με διεισδυτική δεινότητα του συναδέλφου-γιατρού Αλέξη Δερμετζόγλου, τη σχέση Ιατρικής και σινεμά και άλλα – όλα ενδιαφέροντα – κείμενα. Ένα περιοδικό για διάβασμα και ...σπουδές! Θερινό τμήμα, θα το ονομάζαμε, Ανοιχτού Πανεπιστημίου! Μπράβο!

Γ.Θ.Λ.

* Αναδημοσίευση από την εφημερίδα **ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** (22/7/2004)· σχόλιο του **Γαβριήλ Θ. Λαμπρίδη** για το προηγούμενο τεύχος των «Ι.Θ.».